

قرآنی

◀ ققنوس یمنی

واقعیت این است که با محاسبات دنیای مادی جور در نمی‌آید. چه کسی فکرش را می‌کرد مردمی که هشت سال در محاصره بودند، هر روز بمباران می‌شدند، هم با دشمن خارجی می‌جنگیدند و هم با مزدوران داخلی درگیر بودند، حالا یک طرف تعیین‌کننده در معادلات منطقه باشند و قلدرهای استعمارگر را به چالش بکشند. چهره کودکان پوست و استخوان یمنی هنوز از ذهنمان پاک نشده؛ مثل همین تصاویر رقت‌انگیز غزه که هیچگاه

مصطفی لشکری دربندی

پژوهشگر تاریخ و تمدن اسلامی

اسرائیل در غزه آغاز شد، نگران بودیم؛ احساس می‌کردیم اطمینان قلبی نداریم و از عذاب خداوند خوف داشتیم که «إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ». زمانی که نیروهای یمنی دخالت نظامی را آغاز کردند و بر کشتی‌ها تسلط یافتند، این اقدام حس اطمینان و امنیت را در ما ایجاد کرد که رژیم صهیونیست و آمریکا هر اقدامی انجام دهند به ما ضرری نخواهد رسید؛ «لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذَىٰ وَإِنْ يَقَاتِلْكُمْ يُوَلِّوْكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ». تمام این آیات وجود دارد و یک مسلمان می‌آید و از من می‌پرسد: «شما به خاطر ایران دخالت کردید؟!».

